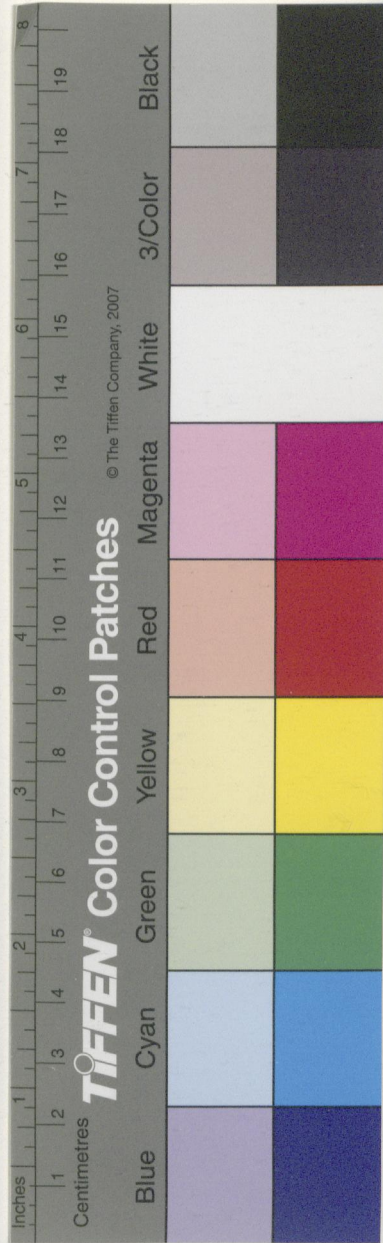

"I am disappointed of meeting someone of any of the
 above mentioned nature. I have a great deal of
 time to spare from my other duties. I have
 #

222 Berlin da
vorne sehr unruhig
den 15. Oktober.
Herrn Thoma

höra något mera om eder, och huru ni rest.
 Men älskade Emelie, den var skral^{de} i
 din mage i Hamburg, ack! så innerligt led:
 samt med den magen, och man kan ju nog
 tänka att den ej blir bra innan den riktigt
 får vara i stället. Och huru dant svårt
 väder ni hade!! ack! jag kan så väl veta
 huru det var för flickorna när de voro så
 sjuka på väg ifrån Göteborg. För Minna läste
 ditt brev och hon var så intresserad, och vi hafva
 pratat och funderat ^{sa} nog om allt, allt, som
 den skref om och berättade huru vi haft
 det på en lång resa. Innerligt tackkomma
 äro vi därför att vi fick Linas brev.
 Den 16. Mitt brev kom ej längre igår
 jag blef hindrad när skulle jag fortsätta.
 Jag fick jag sedan ditt brev ifrån
 Bingen, tack så innerligt hjertligt för
 det min egen älskade systers. Men
 ack! huru oöförligt bekymrade vi
 blefvo att höra, den allt än var så
 sjuk i din mage. Ja vi äro så ängsliga
 för dig min Emelie, och ^{ack!} ^{hvar} huru svårt det
 skall ^{hvar} varit att resa så länge vägar

då man är skral och trött. Huru Gud hjälpe
 dig till att bli frisk och raske igen, och
 det måste vi ju hoppas, blott den slipper till
 lugn och stillet till en bestämmelse. Och
 det skall den riktigt skola om dig, och tala med
 läkare samt ej församma något som kan
 göra dig gott och stärka dig, minns det kära
 min Emelie. — Nog måtte ni ha haft en bra
 intressant resa på Rhem och öfverallt hvor ni
 färdats det kan man tänka, och nog var
 det så innerligt roligt att höra ert. Minna
 kom hit äfven idag för att höra ifrån ditt
 brev, och hon var så rodd. Minna bed mig
 säga, att den skall äta endast reell mat,
 och ej några blandningar af allt möjligt,
 och ej heller någon mäktig mat, sätta, försök
 en längre tid att vara bra försiktig. Du borde
 ej dricka något om den ej är koka, utan
 att dricka minna äfven. Och så bad Minna att
 jag skulle fråga om ni tänka att göra
 i Frankfurt. — Till Lina skicka vi brevvel,
 i morgon bittida. Lina hade äfven brev af
 Lina, den mådde alla bra. Om jag nu
 kunde som jag ville, flyga till dig min
 systers kära och se efter dig huru den i dag
 mår. Men ack! det är ju som för
 att vi kunde vara hos hvarandra en
 några minuter. Nu skiljes oss både land
 och haf, ack! ack! nog är det ledsamt.
 Ja många, många gånger skulle jag ha god
 lest att säga till eder, blif hemma, res ej
 bort så långt, långt, men så tänkte jag, nej!
 nej! den får inte säga, ty kanske är det
 clem till hälsa och nytt, och ^{fortfarande} i sin
 sakna de så litet, blott den vinnas med man
 så innerligt enast, hälsa och krafter.
 Ja min egen Emelie, som den nog kan veta
 så hafva vi mycket mycket sak om
 eder äro kära godes systers, och edra flickor,
 så ofta ofta tala vi om eder ni älskade.
 Vi sitta här mest för oss själva med
 våra gasor, och har ej varit ut hos någon
 förän i denna vecka två gånger, hvilket
 var något underligt. Vi voro i enstaka
 bodda till Adèle Deckers, den var en liten
 soffa för Lindforsens, alla de egna, samt
 de hänga mästerna, Bolin, Megalin, Estlander

"När jag nu ser till den stora släden, mig mottar det som en
 minnelse, jag ser till sina färdiga kläder, mig omgärdade av mig
 och minnelse. Den stora släden och den stora släden.

och Montgomery. I går cyklar blefva vi bedda
 till Berestins på gästet. Det var mycket
 roligt och de snälla så vackert. Det var ej många
 utan släkten, Brann och Montgomery.
 Jag besökte i från sedan ^{till B.} och de var alla så glad
 att få höra af ex. Tant B. bad mig säga att
 de haft så trevligt med till sin mamma med sina
 barn, att de var så lyckliga efter Georgs
 giftermål och hålla på af henne. De ^{vara} nu
 i staden som de ofta varit, till Lindforsens
 rest nästan en dag här och jag. Helga och Georg
 var så vänliga och besökte afven af. Tre
 Högström var ar nu på bättringen fast
 ännu så gylligande, Helga fick ej någon
 underrättelse om sin mamma och sjukdom, för
 än för en vecka sedan. — Olga stackare
 har åter haft sjukhet och dåligt hos sig, kan
 de tänka hälsat Emelie, sedan den 1 Okt. sjukade
 sig som de trodde i frösjan, men det blev
 tyfus, och hon har varit mycket dålig hela
 tiden, i synnerhet mycket, och värks ibland så att
 hon skriker. Nu i går vände sig sjukdomen
 till lite bättre, och i dag äfven bättre än i går.
 Högström Olga, som har haft så svårt. De
 haft nyligen haft skitenka en Diakonia, ja,
 men Olga har ändå ej haft någon ro. Jag
 har ej velat gå dit vidare än i tankarna eller
 i köket, ty jag har ju så många omhär
 mig. Tyfus tycks börja gå här, Sofie, Högström
 har äfven och har varit dålig men
 är nu lite bättre äfven. Omni Smellman
 har också haft men lindrigare. —
 En ung Edelheim har dödt i natto, han
 skall ha fått kullbrand i sitt ben, det
 tog af för några dagar sedan, och nu
 är han död, han lär ha haft tyfoidiska
 tillstånd. Jag tycker nu om att de många
 besvärliga händelser och sjukdomar,
 men det är ju så, att det ej är så gott
 om det alltså var friskt och gylligt.
 Om de skulle någonsin skriva till
 Olga, jag lämnar af ett brev till mig
 i stället till mina systor. Ludvig har ej än
 kunnat resa till Ulla, jag vet ej när
 det nu blir. — I Nylby mår de bra
 gasarne ha de nyligen brev, och vet
 de Lilla och Minna har varit rasta
 till G. Karlby på en vecka, jag, x

my episka musor. To very much
I have been with me and other
musicians.

(15. 10. 1875)

Stycker att det var heltt roligt att de
lilla fiska röra på sig. Nog vet jag att någon
af er skrifver det, flickerna göra sås det
en den bästa Enkelte g. arket.
Julin på Fiskars har äkt om kull och
vagnen har gått öfver hans ben som blifvit
krossat, Bäck har telegraferat efter fäse
om han får det, nog var det ja bekräftat
med honom. Mina vet jag det ännu.
L. nya boken har Lina börjat läsa högt för
våra gasjer, de äro så förhållna liksom vi
äro det. Ja nog är det värt att ingen kan
skrifva så som Lasse. Vi hafva hört att
3 mf. och 4 mf. upp lagar är längsmedan slut
hos Edlund, men den så fins i landoorten
i Lycke lägre klasser skall den nu börja
läsas. — Det är lördag grön, Miki. Kom
gust hem ifrån gymnastiken klackan 4.
Han är så belåten ty han får alltså
så besöm af Wennerberg som säger, "att
han gör det bäst i hela sin klass."
Miki är så road af gymnastik.
Nog går det ganska bra öfren
i skolan för dem.
Jalm, Lape, Perkas och Backen
äro våra kavaljerer som besöka o. s.
middagstiden och grällar hafva vi
ett sådant stort emkning o. s., då
tra läsa i stort rum, och Georg

H. till Viktor Burg, emellan dit kortt kon
 till mig sedan anslutningen gått ut.
 sätter här ned af, ty vi måste
 spjåla dem ut annars hade det ej
 blivit läst, de ha för så mycket att
 pratas. Då de ej läsa boken de
 och skräl, så vi måste rekla då
 det blir för svårt. Nog ser jag att
 det var bra mycket trefigare att
 ha flickan, men man får ej dem.
 jag bjöd nog till i fjol redan att få
 med annonserna men jag fick ej.
 Ack! om jag skulle ha varit något
 trefigt att berätta, men jag vet
 inte sådant. — Din kaxiga
 och nattsvick stigskele jag efter

